

BESTUURLIJKE INLICHTING

Vonnisnummer / griffienummer 2017/ 734
Notitienunder parket GE66.L9.1485/12
Datum van uitspraak 7 maart 2017
Naam beklagden

**Rechtbank van eerste aanleg
Oost-Vlaanderen,
afdeling Gent
strafzaken**

Vonnis

kamer G30d – 1 rechter

Aangeboden op 13 MAART 2017
Niet te registreren
Anja WILLEMS Ea. inspecteur a.i

In de zaak van het **openbaar ministerie** tegen:

1437 op: _____, landbouwassistent (helper), geboren te _____
 _____, wonende te _____ Aalter, |

beklaagd van:

hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.3° Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) (het vellen van bomen die op een hoogte van één meter boven het maaiveld een stamontrek van één meter hebben, e, geen deel uitmaken van de oppervlakten, vermeld in 2°)

op het perceel gelegen te _____ Aalter, | kadastraal gekend als _____, eigendom van _____, geboren te _____ op _____ 19____, wonende te _____

meer bepaald door het rooien van 30 hoogstammige bomen zonder de stedenbouwkundige voorschriften te hebben nageleefd (het heraanplanten het eerstvolgende plantseizoen, volgend op de veiling, van 50 Fagus sylvatica maat 10/12 met kluit) zoals opgelegd in de stedenbouwkundige vergunning van 13 september 2010,

te _____ in de periode van 01.10.2010 tot 01.05.2011

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 6.1.1., al. 1.1° VCRO.

PROCEDURE

1. Tijdens de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

De rechtbank nam kennis van de processtukken.

De dagvaarding werd regelmatig betekend.

De dagvaarding werd op 28 april 2016 overgeschreven op het hypotheekkantoor te Gent. Zij vermeldt de kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp is van de telastlegging en identificeert de eigenaar ervan zoals voorgeschreven door de wetgeving inzake hypotheken.

De dagvaarding werd ingeschreven in het gemeentelijk vergunningenregister (art. 6.2.1 VCRO).

2. De beklaagde werd gedagvaard om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 21 juni 2016.

De behandeling van de zaak werd uitgesteld naar 17 januari 2017 teneinde het voorgehouden herstel te controleren.

De behandeling van de zaak werd uitgesteld naar 7 februari 2017. De zaak werd dan hernomen en behandeld.

3. De rechtbank nam kennis van:

- de herstellvordering en vordering tot schadevergoeding van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Aalter, vertegenwoordigd door meester Jens Joossens, advocaat te 2800 Mechelen, Antwerpsesteenweg 16-18;
- de vordering van het openbaar ministerie, uitgesproken door J. Ameloot, substituut-procureur des Konings;
- het verweer van de beklaagde.

1438

STRAFRECHTELIJK

Feiten

4. De beklaagde is landbouwer en is eigenaar van een perceel land te dat volgens het gewestplan gelegen is in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

Langsheen het perceel was een 250 meter lange dreef waarover de beklaagde plantrecht had.

Op 13 september 2010 verleende het college van burgemeester en schepenen van Aalter aan de beklaagde een stedenbouwkundige vergunning voor het rooien van de dreef (23 beuken en 7 populieren). Als voorwaarde werd onder andere opgelegd een heraanplanting met 50 beuken in het eerstkomende plantseizoen.

De bomen werden in de winter 2010/2011 geveld.

5. Het gemeentebestuur maande de beklaagde per brief van 23 december 2011 aan tot heraanplanten vóór 15 februari 2012.

Op 19 april 2012 stelde de politie een proces-verbaal op wegens het niet heraanplanten.

De beklaagde werd die dag daarover ook verhoord. Hij verklaarde: *'Ik heb inderdaad 30 hoogstammige bomen gerooid hier ter hoogte van mijn landbouwbedrijf. Ik weet dat er een dreef van 50 bomen diende heraangelegd te worden. Ik kreeg hiervoor een schrijven vanwege de gemeente Aalter teneinde deze bomen aan te planten. Ik heb de bomen nog steeds niet aangeplant. Ik had gebeld naar de waarnemend burgemeester van Aalter, de heer [naam], De heer [naam] had me meegedeeld dat ik me niets meer moest aantrekken. De gemeente zou het plantrecht overnemen. Uit het telefonisch contact in mijn aanwezigheid met de milieudienst van de gemeente Aalter blijkt dat de gemeente zou bereid zijn tot het overnemen van het plantrecht nadat de bomen opnieuw aangeplant zijn. Ik neem kennis dat ik de bomen dien aan te planten tegen het eerstvolgend plantseizoen september 2012.'*

De bomen werden niet heraangeplant en op 15 november 2012 werd de beklaagde opnieuw verhoord en verklaarde: *'Ik heb de bomen nog steeds niet heraangeplant. Ik heb hiervoor gebeld naar waarnemend burgemeester [naam], net voor de gemeenteraadsverkiezingen. De burgemeester stelde dat ik me van de zaak niets meer moest aantrekken.'*

Op 13 december 2012 gaf de procureur des Konings volgende opdracht aan de politie: *'Met verzoek waarnemend burgemeester [naam] te horen. Bevestigt hij de verklaring van [naam]? Zo ja, hoe kan dan uitgelegd worden dat de lokale politie opdracht krijgt van de diensten van de gemeente om een aanvankelijk proces-verbaal op te stellen (nadat al aanmaningen aan de overtreder werd gestuurd) en dat dan nadien door de*

vertegenwoordiger bij uitstek van diezelfde gemeente wordt gesteld dat de overtreder er 'zich niets moet van aantrekken'.

Op 11 februari 2013 verklaarde de burgemeester: *'Ik ben waarnemend burgemeester van de gemeente Ik heb inderdaad een telefoontje gekregen van Onze gemeente is bereid tot het overnemen van het plantrecht. moet echter zijn vergunning naleven en de bomen heraanplanten. Ik zal deze week betrokkene zelf contacteren en hem aanmanen om de bomen dit voorjaar nog aan te planten.'*

Op 21 juni 2013 stelde de lokale politie in opdracht van het parket vast dat er nog steeds niet werd heraangeplant.

6. Op 28 juni 2013 vroeg de procureur des Konings aan het college van burgemeester en schepenen om zijn herstellvordering in te dienen. Op 26 december 2013, 6 oktober 2014, 6 januari 2015, 28 april 2015 en 28 juli 2015 werden telkens herinneringen aan het college van burgemeester en schepenen gestuurd.

Op 28 juli 2015 schreef de procureur des Konings naar de provinciegouverneur:

Geachte Heer Gouverneur,

Ik ben genoodzaakt U aan te schrijven inzake gerubriceerd dossier, daar de verschillende brieven van mijn Ambt aan het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Aalter zonder antwoord zijn gebleven.

Mijn verzoek tot herstellvordering dateert reeds van 28/06/2013, waarop 5 rappels volgden ZONDER ENIGE reactie (d.d. 26/12/2013 - 06/10/2014 - 06/01/2015 - 28/04/2015 en 28/07/2015).

Een kopie van voormelde brieven treft u ingesloten aan.

Indien de gemeente Aalter geen herstellvordering wenst op te stellen kan een schrijven in dit verband toch niet té veel gevraagd zijn,

Hopend dat - dankzij uw tussenkomst - enige reactie van de gemeente Aalter mag verwacht worden (ook indien zou beslist worden geen herstellvordering op te stellen), opdat mijn Ambt zou kunnen oordelen of vervolging al dan niet aangewezen is, teken ik,

Met voornamelijkheid,

De procureur

Pas na tussenkomst van de provinciegouverneur keurde het college van burgemeester en schepenen op 24 augustus 2015 de herstellvordering goed en vorderde het herstel in de oorspronkelijke staat door het

aanplanten van 50 stuks *fagus sylvatica* (maat 10/12 met kluit), aan beide zijden van de dreef tijdens het eerstvolgend plantseizoen volgend op de goedkeuring van de herstelmaatregel door de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid. Elke boom dient minstens aan 1 boompaal te worden aangebonden. Indien bomen afsterven dienen deze in het volgend plantseizoen te worden vervangen.

Er werd geen dwangsom gevorderd.

Op 22 oktober 2015 adviseerde de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid positief.

Beoordeling

7. De vaststellingen spreken voor zich.

De telastlegging wordt niet betwist en is bewezen.

Straf

8. Krachtens artikel 6.1.1. VCRO kunnen de feiten worden bestraft met een gevangenisstraf van 8 dagen tot 5 jaar en met een geldboete van 26 tot 400.000 euro of met één van die straffen alleen in hoofde van een natuurlijke persoon, en, ingevolge art. 7bis en 41bis §1 Strafwetboek met een geldboete van 500 tot 800.000 euro in hoofde van een rechtspersoon.

9. De stedenbouwkundige vergunning legde als voorwaarde de heraanplanting van de dreef op.

De beklaagde heeft langdurig geprobeerd aan die verplichting te ontkomen.

Dat zou hem een vermogensvoordeel hebben opgeleverd. Enerzijds liet hij de bomen vellen en verkocht of behield hij het hout, anderzijds zou hij de kosten van heraanplant uitsparen.

Hierdoor tastte de beklaagde ook het gemeenschappelijk landschapspatrimonium aan.

De dreef was volgens het gewestplan gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

Uit de motivering van de herstellvordering en het advies van de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid blijkt het volgende:

is gelegen in het noordoosten van het grondgebied van de gemeente . Het is een kleine, relatief compacte kern. De woonkern bevindt zich in het waardevolle noordelijk landbouwgebied van de gemeente, gekenmerkt door een onregelmatig perceelspatroon, omzoomd met houtkanten en bomenrijen die een eerder gesloten landschapsbeeld creëren. De woonkern bevindt zich in de depressie van het kanaal

De is een lokale weg type 2. De huidige was voorheen een gekasseide weg met drie rijen beuken van naar het dorp van Het karakter van deze oude verbindingsweg wordt nog steeds bepaald door twee bomenrijen aan de zuidkant en één rij aan de noordkant. De hoort samen met het kasteel van met zijn fraai aangelegd park en de omgevende landschappelijk waardevolle gebieden, tot het belangrijkste cultuurpatrimonium van Ook de aangrenzende wegen van de dragen bij tot deze belevingswaarde van deze woonkern. De aanwezigheid van de bomenrijen langsheen deze wegen versterkt het gesloten landschapsbeeld van deze woonkern. Door het niet aanplanten van de bomenrij gaat dit landschapsbeeld verloren.

De is samen met het kasteel en de kerk van en hun omgeving beschermd als dorpsgezicht.

De vergunningshistoriek toont dat de voorwaarde tot heraanplanten onder meer werd opgelegd om het landelijk karakter van de woonkern en de bijzondere erfgoedwaarde van de bomen te beschermen.

De beklagde heeft uit eigenbelang gedurende jaren deze waarden ernstige schade toegebracht. Het is pas onder druk van de vervolging dat hij uiteindelijk toch de aanplant heeft laten uitvoeren. Hij kan zich daarbij niet wegsteken achter de dubbelzinnige houding van de gemeentelijke overheid.

10. De beklagde heeft het eigenbelang gesteld boven het belang dat de gemeenschap heeft bij de vrijwaring van natuur en landschap.

De feiten werden bovendien gepleegd in een professioneel kader en uit economische overwegingen.

De op te leggen straf moet duidelijk maken dat de naleving van de regels ter bescherming van natuur en landschap ernstig genomen moet worden. In een verstedelijkt Vlaanderen moet zorgzaam met natuur en landschap omgegaan worden.

Het bewaren of herstellen van een aantrekkelijk en soortenrijk landschap is belangrijk. De landbouw is vaak één van de oorzaken van de achteruitgang van de Vlaamse natuur, maar is anderzijds ook een basis waarop natuur en landschap zijn geënt. De beklaagde draagt dus een grote verantwoordelijkheid wat betreft natuur en landschap.

Justitie dient er geen twijfel over te laten bestaan dat duurzame ontwikkeling en dus aandacht voor natuur en landschap belangrijk zijn, en dat de aantasting ervan kan rekenen op een degelijke en strenge handhaving.

Een geldboete zoals hierna bepaald moet de beklaagde tot dat inzicht brengen.

Een geldboete moet ook van die aard zijn dat zij ontmoedigt nog langer de wet te overtreden of aanzet tot een afweging van pakkans en economisch voordeel.

Bovendien moet ook rekening worden gehouden met de maatschappelijke kost die door de beklaagde veroorzaakt wordt in de vorm van de noodzakelijke inzet van mensen en middelen voor de handhaving. De inzet van inspectiediensten, politie en justitie maakt voor de gemeenschap een grote kost uit.

De hierna bepaalde straf komt tegemoet aan het beoogde preventieve en repressieve doel van de wet.

11. Gelet op het blanco strafrechtelijk verleden van de beklaagde en het feit dat hij inmiddels heraanplante, kan een deel van de geldboete met uitstel worden opgelegd.

De beklaagde voldoet aan de wettelijke voorwaarden.

STEDENBOUWKUNDIG HERSTEL

12. Pas op 13 december 2016 - dus lang na de dagvaarding en na verschijnen voor de rechtbank en 6 jaar te laat - heeft de beklaagde bomen laten heraanplanten. Daarvan worden foto's en een factuur voor een bedrag van 3.757,55 euro overgelegd.

Het herstel werd op 16 december 2016 ook vastgesteld en bevestigd door het gemeentebestuur.

De herstellvordering is dus zonder voorwerp.

BURGERRECHTELIJK

13. Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente stelde zich burgerlijke partij en vorderde een schadevergoeding van 500 euro.

De vordering tot schadevergoeding onderscheid zich van de herstellvordering die door het college van burgemeester en schepenen genomen wordt op grond van artikel 6.1.41 VCRO.

Wat betreft de vordering van een schadevergoeding dient aangenomen dat het college van burgemeester en schepenen dit doet op grond van artikel 57, §3, 9° van het Gemeentedecreet namens de gemeente.

14. De vordering van een schadevergoeding wordt gemotiveerd als volgt:

Concluante wenst zich burgerlijke partij te stellen in onderhavig strafgeding, gelet op de reële en persoonlijke schade die zij heeft geleden door de stedenbouwkundige inbreuk die het voorwerp uitmaakt van de strafvordering.

Beklaagde heeft tientallen bomen geveld zonder dit verlies te compenseren, hoewel uitdrukkelijk opgelegd. Zo heeft hij op onmiskenbare wijze afbreuk gedaan aan de omgeving alsook de natuurwaarde en uitzicht van de gemeente ernstig geschaad.

De gemeente Aalter heeft onmiskenbaar financiële schade geleden ten gevolge van de ten laste gelegde stedenbouwkundige overtredingen, gelet

op de tijd en middelen die de gemeente noodgedwongen heeft moeten investeren aan de handhaving waarvan deze procedure het sluitstuk is.

Daarenboven heeft de gemeente imagoschade (morele schade) geleden bij haar inwoners, aangezien beklagden (sic) niet het minste respect opbrachten en opbrengen voor de regels van de ruimtelijke ordening die in casu gewoon werden genegeerd.

De door de gemeente geleden schade is onmogelijk exact te kwantificeren. Het is daarom passend een schadevergoeding naar billijkheid (ex aequo et bono) toe te kennen begroot op 500 euro.

15. Dat de gemeenschap door de feiten schade heeft geleden staat vast.

Maar de bovenstaande motivering van de burgerrechtelijke vordering staat in schril contrast met de daadwerkelijke handhavingsinpanningen die het gemeentebestuur van Aalter in dit dossier heeft geleverd. Kortheidshalve wordt hiervoor verwezen naar randnummers 5 en 6.

Het feit dat de beklagde gedurende 6 jaar de vergunningsvoorwaarde, namelijk het heraanplanten, niet naleefde heeft onmiskenbaar te maken met de houding van het gemeentebestuur zelf.

Om die reden dient de vordering te worden herleid tot een principiële vergoeding van 1 euro wegens materiële en morele schade.

16. Ingevolge art. 4 van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering houdt de rechtbank de overige burgerlijke belangen ambtshalve aan.

KOSTEN EN BIJDRAGEN

17. De beklagde moet worden veroordeeld tot de gerechtskosten zoals hierna begroot.

De beklagde moet een wettelijk verplichte bijdrage betalen voor de financiering van het "Bijzonder Fonds tot Hulp van de Slachtoffers van Opzettelijke gewelddaden en aan de Occasionele Redders" (artikel 29, tweede lid van de Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale bepalingen). Deze bijdrage bedraagt 200 euro (met opdecimen). Deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

18. De beklaagde moet ook een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken betalen (artikel 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken). Deze vergoeding bedraagt 51,20 euro.

Om deze redenen, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935;
art. 1, 2, 3, 7, 38, 40, 41, 44, 45, 100 Strafwetboek
alsook de overige wetsbepalingen aangehaald in huidig vonnis

de rechtbank, recht doende **op tegenspraak**,

STRAFRECHTELIJK

Veroordeelt voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde telastlegging tot een **geldboete van 1.000 euro**, vermeerderd met 45 opdecimen tot 5.500 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.

Verleent **uitstel** van tenuitvoerlegging van dit vonnis voor **750 euro**, vermeerderd met 45 opdecimen tot 4.125 euro, van de opgelegde geldboete en voor 2 maanden en 8 dagen van de vervangende gevangenisstraf voor de duur van 3 jaar.

STEDENBOUWKUNDIG HERSTEL

Stelt vast dat het herstel werd uitgevoerd en de herstellvordering zonder voorwerp is.

BURGERRECHTELIJK

Veroordeelt om te betalen aan de burgerlijke partij het bedrag van **1 euro**.

Houdt ambtshalve de overige burgerrechtelijke belangen aan.

GERECHTSKOSTEN en BIJDAGEN

Veroordeelt tot betaling van een **bijdrage** aan het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders van 25 euro, vermeerderd met 70 opdecimen tot 200 euro.

Veroordeelt tot betaling van een **vaste vergoeding** voor beheerskosten van 51,20 euro.

Veroordeelt tot betaling van de gerechtskosten gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie en begroot op 82,46 euro.

Dit vonnis werd uitgesproken in openbare terechtzitting van de dertigste kamer van de correctionele rechtbank Oost-Vlaanderen, afdeling Gent op **7 maart 2017**, bestaande uit Jan Van den Berghe, rechter en Margo Delporte, griffier, in aanwezigheid van Joyce Ameloot, substituut-procureur des Konings.

Margo Delporte

Jan Van den Berghe